Αθήναι Παρασκευή 8 Μαρτίου 1913

Ἔτος Κ', Περίοδος Γ'. Ἀριθμὸς φύλλου 6,342

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΚΡΙΠ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 7 — ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΦΙΞΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΤΗΣ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ - Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΕΠΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ

ΖΗΤΩΣΑΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΙΒ' Ο ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΣ

Η Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
ΣΟΦΙΑ

ΖΗΘΙ ΒΑΣΙΛΕΥ!

Ἀλλιπάσατε τὸ πολεμικὸν καὶ ἀνακρούσατε παιᾶνας.

Κρούσατε τὰ τύμπανα καὶ μέλψατε τὸ ἐωθινὸν τῆς νέας βασιλείας.

Βασιλείας ἐθνικῆς, βασιλείας ἐνδόξου, βασιλείας ἀνατελλούσης ἐκ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν καὶ ὑψουμένης ὑπεράνω τῶν τροπαίων, τὰ ὁποῖα ἐστήθησαν εἰς τὰς ἀκρωρείας τῆς Ἠπείρου, εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ἀξιοῦ, εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Στρυμώνος, εἰς πάντας τοὺς αἰγιαλοὺς τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου.

Κομίσατε ὅλα τὰ ἔα τῆς Ἀττικῆς.

Ἀρέψατε ὅλοι τὰς δάφνας τοῦ Εὐρώτα.

Μυρσίνην ἀπὸ τὰς ὄχθας τῶν Τεμπῶν, καὶ λύγον τοῦ Ἀράχθου.

Τὰς ροδοδάφνας φέρετε τοῦ Ἀξιοῦ, τὰς ἀνεμώνας τοῦ Στρυμώνος.

Λείρια ἀπὸ τοῦ Βοσπόρου τὰς ἀκτὰς καὶ ἄνθεμα τῆς Μικρασιάτιδος Ἑλλάδος. Καὶ δι' αὐτῶν, συμβόλων τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος, τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς, τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως καὶ παλιγγενεσίας, στέψατε τοὺς νέους βασιλεῖς, τοὺς πρώτους ὀρθοδόξους βασιλεῖς τοῦ Ἔθνους.

Τοὺς βασιλεῖς, οἱ ὁποῖοι διὰ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἀναμιμνήσκουσιν εἰς ἡμᾶς, πᾶν ὅ,τι ἱερώτερον, πᾶν ὅ,τι γλυκύτερον, πᾶν ὁ Ἑλληνισμός.

Τῶν ἐθνικῶν προφητειῶν ὁ ἐπηγγελμένος, ὁ παράκλητος τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων, τοῦ Ναρμαρωμένου Βασιλέως ὁ διάδοχος, ὁ ἔνοπλος προφήτης τοῦ Ἔθνους, ὁ κληρονόμος τῶν πόθων καὶ τῶν προσδοκιῶν τοσούτων γενεῶν, ἰδοὺ στέφεται σήμερον Βασιλεύς!

Καὶ στέφεται ἀφοῦ ὡδήγησεν ἡμᾶς ἐπὶ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν, ἀφοῦ ηὔρυνε τὰ ὅρια τοῦ κράτους του, ἀφοῦ ἐπηλήθευσεν ἄχρι τοῦ νῦν τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις, ἀφοῦ ἠχμαλώτισε μυριάδας ἐχθρῶν, ἀφοῦ ἔτρεψεν εἰς φυγὴν μυριάδας τοιούτων.

Οἱ προπάτορες ἡμῶν τοῦ Βυζαντίου ὕψουν ἐπὶ ἀσπίδος τοὺς ἐν μέσῳ τοῦ στρατοπέδου ἀνακηρυσσομένους αὐτοκράτορας.

Τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον εὑρίσκεται σήμερον ὑπὸ τὰ ὅπλα καὶ ὑψοῖ τὸν νέον Βασιλέα ὑπὲρ τὰ κυρτωθέντα τηλεβόλα τῶν ἐχθρῶν, ὑπὲρ τὰ ἀλωθέντα φρούρια, ἀνακράζον

—Ζήθι στρατηλάτα Βασιλεῦ!

Ἀναστρέφον δ' ἐπὶ τῆς ἄμμου τὰς ἁλωθείσας ἐχθρικὰς σημαίας, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος, χαιρετίζει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νέου Βασιλέως, Κωνσταντίνου τοῦ δωδεκάτου τὴν ἀναγέννησιν τῆς παλαιᾶς Του δόξης καὶ εὐκλείας καὶ ἀναμένει τὴν ἀνασύστασιν τῆς αὐτοκρατορίας Του.

Η Α. Υ. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΔΙΑΤΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΣ

Ὀμόθυμος ἤδη ἐξεφράσθη ἡ εὐχὴ καὶ ἡ ἀξίωσις τοῦ Ἔθνους ὅπως ὁ νέος Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ὁ πρῶτος Ὀρθόδοξος Βασιλεὺς τοῦ Ἔθνους μας, ὀνομασθῇ Κωνσταντῖνος Δωδέκατος.

Καὶ δὲν εἶνε σημερινὴ ἡ ἰδέα αὕτη καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ Ἔθνους.

Ὅταν ἐγεννᾶτο τὸ Ἔθνος τῷ ἀπένεμεν ἀμέσως τὸ ὄνομα ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, διότι ἠθέλησεν ἕνα ὁ πρῶτος Χριστιανὸς ὀρθόδοξος Διάδοχος καὶ μέλλων Βασιλεὺς χρησιμεύσῃ διὰ τοῦ ὀνόματος Αὐτοῦ ὡς δεσμὸς τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων τῆς μεγάλης Ἑλλάδος πρὸς τὴν συνεχέζουσαν τὴν εὐκλειαν ἐκείνης μεκρὰν τότε καὶ ἀναγεννωμένην Ἑλλάδα. Ὠνομάσθη ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ὁ Διάδοχος διὰ νὰ λάβῃ τὸν ἀριθμὸν ΔΩΔΕΚΑΤΟΣ ὡς Βασιλεύς. Οὐδεὶς ἄλλος λόγος προεκάλεσε καὶ ἐπέβαλε τὸ ὄνομά Του τοῦτο. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς σεπτῆς συζύγου Του ΣΟΦΙΑΣ, ὅπερ ἐδόθη Αὐτῇ κατὰ τὴν ἐνταῦθα βάπτισίν Της δὲν εἶνε ξένον πρὸς τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἀπενεμήθη εἰς τὸν Βασιλέα τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος.

Δὲν διεκόπη εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὰς ἰδέας τοῦ Ἔθνους ἡ Βυζαντινὴ Βασιλεία. Ἐὰν ἀνεστάλη ἡ δράσις αὐτῆς οὐδεμία ὅμως δύναμις τὴν διέκοψε καὶ ἡ ἵδρυσις νέας Αὐτοκρατορίας εἰς τὸ Βυζάντιον ὄχι δι' ἐκουσίας παραιτήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους δὲν ἐπέφερε διακοπὴν τῶν ἀριθμῶν τῶν Ἑλλήνων ὀρθοδόξων Βασιλέων εἰς τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Καὶ ἡ Αὐτοκρατορία τῆς Νικαίας μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων δὲν ἤρχισε νέαν ἀρίθμησιν, ἀλλ' ἐθεωρήθη ὡς συνέχεια τῆς Βυζαντινῆς βασιλείας καὶ οἱ Αὐτοκράτορες τῆς Νικαίας ἐννοοῦντες ὅτι συνεχίζουσι τὴν βασιλείαν τοῦ Βυζαντίου δὲν ἔλαβον νέους ἀριθμοὺς τῶν ὀνομάτων ὅσα εἶχον κοινὰ μετὰ τῶν Βυζαντινῶν, ἀλλὰ τοὺς ἀμέσως ἑπομένους. Οὕτως ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Νικαίας Ἰωάννης Βατάτσης Δούκας ὠνομάσθη Γ' καὶ ὁ Μιχαὴλ Παλαιολόγος Κομνηνὸς ὠνομάσθη Η'.

Τὴν ἔννοιαν τῆς συνεχίσεως τῆς Βυζαντινῆς Βασιλείας ἐκύρωσε τὸ Ἔθνος καὶ τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν διὰ πολλαπλῶν